

EEUWIGHEIDSWAARDE

*Was het mijn geest die de hoofdrol speelde
of de Geest van Diegene die me geschapen heeft?*

26

Ik ben altijd een boekenlezer geweest. Romantische verhalen en historische verhalen hadden mijn voorkeur, liefst gecombineerd. Sinds ik christen ben, verkies ik eigenlijk nog steeds dezelfde boeken maar nu met een christelijke insteek. Meestal, wanneer ik naar de bibliotheek ga of naar een boekenwinkel, lees ik eerst de achterkant waar het verhaal geschetst wordt en dan ook de twee laatste pagina's van het boek. **Als het goed eindigt, dan neem ik het boek mee.** Als het verdrietig eindigt, laat ik het liggen. En ik kijk ook altijd wie met wie samen gekomen zijn en wie de slechterik is die uiteindelijk verliest. En terwijl ik aan het lezen ben maakt het me niet uit hoe erg de situaties wel zijn, hoeveel tegenslagen de hoofdpersonen ook hebben, welke plannen de tegenstanders ook beramen en uitvoeren. Want ik weet hoe het verhaal

eindigt.

In onze kerk lezen we samen een Bijbelboek van de Maand. Enkele maanden terug was het boek Handelingen aan de beurt. Het werd vroeger 'De Handelingen van de Apostelen' genoemd. Maar de enige Persoon die het hele boek van begin tot einde écht verenigt, is de Heer Jezus zelf die óf rechtstreeks, óf door Zijn Geest handelt. Vandaar dat een veel betere benaming van het boek zou zijn: De Handelingen van Jezus en Zijn Heilige Geest. We zien de verkondiging van het evangelie gebeuren. Eerst door Jezus persoonlijk en na Zijn opstanding door Zijn discipelen. Aanvankelijk in de onmiddellijke omgeving van Jeruzalem aan de rest van Gods oorspronkelijke volk, het volk Israël, maar geleidelijk aan (en ja, voornamelijk nog door de eerste christenvervolgingen) begint het Evangelie zich uit te breiden naar

naar vreemde volkeren... We kunnen lezen over diepe vreugde en verschrikkelijk lijden, overwinningen en – ogenschijnlijk – ook zware nederlagen. Maar er is wel de belofte: **"Hou vol. Ik zal je niet begeven en je niet verlaten. Het komt goed!"**.

Handelingen is een boek met een open einde. Als fervent boekenlezer hou ik niet van open einden. Maar ik geloof dat Lucas zijn boekrol opzettelijk zo heeft afgesloten. Jezus' verhaal was en is nog helemaal niet ten einde. **We worden allemaal uitgenodigd ons eigen hoofdstuk eraan toe te voegen.**

Ik las een tijd terug een gedicht van ene meneer Walden Parker, getiteld "100 years from now" of in het Nederlands "Over 100 jaar". Ik heb het voor alle gemak in het Nederlands vertaald: Ik heb het voor alle gemak in het Nederlands vertaald:

*Het zal niet veel verschil maken, vriend,
over honderd jaar*

*Als je in een statig herenhuis woont
of op een vrachtboot langs de waterkant
Als de kleding die je draagt op maat is gemaakt
of op de één of andere manier in elkaar is gezet
Als je grote steaks eet, of bonen en cake
Over honderd jaar*

*maakt het niet uit hoe hoog je bankrekening
is of met welk merk auto je rijdt
Want het graf zal alle rijkdom en roem opeisen
en de dingen waarnaar je streeft.
Er is een deadline voor iedereen*

en niemand zal te laat komen.

*Het maakt niet uit, alle plaatsen waar je bent
geweest
vervagen tot herinneringen*

*We zullen pas in de eeuwigheid hebben
wat we op aarde hebben weggegeven
Als we naar het graf gaan, kunnen we alleen
de dingen van eeuwige waarde meenemen.
Wat doet ertoe, vriend, het aardse gewin
waarvoor sommige mensen altijd buigen?
Want je lot zal bezegeld zijn, zie je ...*

over honderd jaar.

Ik vroeg me af... **heeft mijn leven eeuwigheidswaarde?** Zijn mijn 'handelingen' onderdeel van het Verhaal van Jezus? Zal ik later teleurgesteld zijn over het dunne, saai hoofdstukje dat ik eraan toegevoegd heb? Of zal het uiteindelijk een meesterwerk blijken te zijn waarin de hand van de Koning duidelijk te merken is geweest? Was het mijn geest die de hoofdrol speelde of de Geest van Diegene die me geschapen heeft?

Zal ik in Zijn tegenwoordigheid komen 'met de hakken over de sloot'. Of zal ik vele kronen voor Zijn voeten mogen neerleggen?

We worden soms zo opgeslorpt door de dingen van elke dag, overgenomen door de omstandigheden hier en nu. Maar eigenlijk zijn al deze dingen slechts verbindingsstreepjes tussen de gebeurtenissen die ons de grootheid en majesteit, de almacht en de pracht van onze Heer laten zien. En de lessen van onschatbare waarde die we hieruit kunnen leren. Verbindingsstreepjes, niet de hoofdthema's.

Ik wil – voor de zoveelste keer – besluiten om te leven zoals ik boeken lees: vanuit de Laatste Bladzijde van Jezus' verhaal.

Kan mijn aardse leven soms overweldigend zijn? Jazeker. Verlies ik soms de focus? Alleszins. Word ik soms in beslag genomen door de beslommeringen die ons alledaagse leven kenmerken? Echt wél. **Maar wat er ook gebeurt, het Einde staat vast!** En dan bekijk ik alles opeens vanuit een heel ander perspectief.

Marianne De Wilde

"100 years from now"
a poem by Walden Parker

LEES ONLINE

*It will not make much difference, friend,
a hundred years from now
If you live in a stately mansion or on a river scow;
If the clothes you wear are tailor-made
or pieced together somehow,
If you eat big steaks or beans and cake ...
A hundred years from now*

*it won't matter
your bank account
or the make of car you drive,
For the grave will claim all riches and fame
and the things for which you strive.
There's a deadline that we all must meet*

*and no one will be late.
It won't matter then all the places you've been,
each one will keep that date.*

*We will only have in eternity
what we gave away on earth,
When we go the grave, we can only save
the things of eternal worth.
What matters, friend, the earthly gain
for which some men always bow?
For your destiny will be sealed, you see ...*

a hundred years from now.